

ולא עם הארץ חסיד מכיון שאין בו חכמה. **וְאִי אֵיִת בֵּיהּ ה'** ואם יש בת"ח את האות ה' הראשונה שבשם הוי"ה שהיא הבינה שבצד השמאל שהוא הגבורה ועי"כ הוא מתגבר לקיים את כל, **חַמֶּשֶׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, דְּאֵתִיְהִיבוּ מִשְׁמַאלָא** שנתנו בגבורה שבקו השמאלי, **אֶתְקַרֵי גְבוּר בַּתוֹרָה** [נט] ואז הוא נקרא גבור בתורה, **וְיֵרָא חֶטָּא** מצד הגבורה שמתגבר על יצרו (רמ"ק). **וְאִי אֵיְהוּ בּוֹר, אֶתְמַר בֵּיהּ** ואם הוא בור ועם הארץ אז נאמר עליו, **אֵין בּוֹר יֵרָא חֶטָּא.**

תלמידי חכמים זוכים שיקרא עליהם שם המפורש שם מ"ה גימטריא אד"ם **וּמֵאֵן דְּזָכִי לְתַפְאֶרְתּוֹ, דְּאֵיְהוּ ו', וְאֵיְהוּ חָכָם מִבֵּין בַּתוֹרָה וְיֵרָא חֶטָּא** ומי שהוא זוכה לתפארת דהיינו לז"א שהוא אות ו' שבשם הוי"ה וכן הוא תלמיד חכם מבין טוב בתורה שיודע לעיין מצד החכמה מצד הבינה עי"ז הוא, **יָרִית מַלְכוּתֵיהּ, דְּאֵיְהוּ ה"א, מְצוֹת הַמֶּלֶךְ** יורש את המלכות של הז"א שהיא אות ה' האחרונה שבשם הוי"ה שהוא סוד מצות המלך שהמלכות היא בצוותא ובחיבור אחד עם המלך שהוא הז"א (רמ"ק), **אֵי עֶבֶד פְּקוּדֵי מְלָכָא** ולכן אם הוא עושה ומקיים את מצוות המלך בכדי לתקן את המלכות שזו עי"

אור הרשב"י

תורה ועבודה, אבל כשאדם מתגבר על עצמו וננער מעפרו לצאת ממנה ומתאמץ בעבודה אז בא למדרגה גדולה הנקרא מדבר סיני.

[ט] וביאר הנועם אלימלך בפרשת יתרו שהיות שהאדם כלול מד' יסודות. אש, רוח, מים, עפר, וכשנתעורר באדם הכח העפר אז הוא עצל גדול בעבודה ומרפה עצמו מדברי

קיום המצוות אז הוא זוכה לשם הוי"ה בשלימות [10]. **כִּיּוֹן דְּזָכִי לְשֵׁם יְהוָה,**

זָכִי לְשֵׁמָא מְפָרָשׁ דְּאַתְקָרִי אָדָם ומכיון שהוא זכה לשם הוי"ה

בשלימות אז הוא זוכה שיקרא עליו שם המפורש הנקרא אד"ם והוא שם מ"ה העולה

בגימטריא אד"ם, **וְדָא** והוא שם מ"ה **י'ו"ד ה"א וָא"ו ה"א.** **בְּהַהוּא**

זְמַנָּא שְׁלִיט עַל גּוֹפֵיהּ, דַּאִיהוּ שׁוֹתְפוּ דְנַפְשׁ הַבְּהֵמִית.

וְרוּחַ הַבְּהֵמִית ובאותו הזמן שהוא זוכה לשם מ"ה אז הוא שולט על גופו שהוא

השותף לנפש והרוח הבהמית שלו ואין היצר הרע מצער אותו וכן ד' יסודות ארמ"ע שבנפש

הבהמית וכן רוחו הבהמית משתעבדים לעבודת ה' ואינם מושכים אותו להבלי העולם

דְּבִנְפֵשׁ הַבְּהֵמִית עֲשִׂית הַבְּלִי עֲלָמָא כי ע"י נפש הבהמית

נעשה כל עשית הבלי העולם הזה, **רוּחַ מְמַלְלָא בְּהַבְלִי עֲלָמָא** והרוח

הבהמית היא המדברת את כל דיבורי הבלי העולם הזה (נְשֻׁמָה דְּבָהּ כָּל הִרְהוּרִין וּמַחְשָׁבוֹת

דְּהַבְלִי עֲלָמָא) וכן בנשמה הבהמית שממנה באים כל ההרהורים והמחשבות בהבלי העולם

הזה (רמ"ק). **וְהַלְמִיד חָכָם שְׁלִיט עָלֵיהּ** והת"ח שולט על כולם ואין

היצה"ר מצערו.

אור הרשב"י

[10] דהיינו ע"י שהוא חכם הוא זוכה לאות ו' וע"י קיום המצוות הוא זוכה וע"י שהוא מבין וגיבור בתורה הוא זוכה לאות ה' האחרונה (רמ"ק).
לאות ה' הראשונה וע"י עסקו בתורה הוא

הלימוד היומי

הגוף נברא מהארץ והוא נקרא עולם קטן

הָדָא הוּא דְכִתִּיב וזהו מש"כ בפסוק, (בראשית א) **וַיִּרְדּוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם**

וּבַעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ. מָאֵי וּבְכָל

הָאָרֶץ ושואל הרעיא מהימנא מה בא לרמוז הפסוק שאמר ובכל הארץ. **דָּא**

גּוֹפָא, עוֹלָם קָטָן, וְדַחְלִין מְנִיָּה ומשיב שהפסוק בא לומר על הגוף

הנברא מהארץ והוא נקרא עולם קטן וע"י שזוכה האדם לשם מ"ה שנקרא אדם יראים ממנו

כל כוחות הגוף ונכנעים לפניו [טא], **הָדָא הוּא דְכִתִּיב** וזהו מש"כ בפסוק,

(בראשית ט) **וּמִזֵּרְאֲכֶם וְחִתְּכֶם. מִסְטָרָא דִּימִינָא, שְׁלִיט**

עַלֵּיהוּ יהיה על כל חית הארץ דהיינו שמהצד הימני שהוא החסד הוא שולט על כל

כוחות הגוף, **בִּיָּה וַיִּרְדּוּ** ובו בחסד נאמר וירדו שפירושו מלשון שליטה, **כְּמָה**

דָּאָתָא אָמַר כמו מש"כ בפסוק, (תהלים עב) **וַיִּרְדּוּ מַיִם עַד יָם** שפירוש

וירד הוא וימשול וע"י השליטה הוא עוסק בתורה ומקיים את כל המצוות בקום ועשה

(רמ"ק). **מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא, דַּחְלִין מְנִיָּה** ומהצד השמאלי שהוא

הגבורה יפחדו ממנו כל כוחות הגוף ולא יביאו אותו לחשוב ברע ולדבר בו ולעשות אותו

אלא ישתעבדו רק לקדושה ואל צורכי הנשמה העליונה (רמ"ק), **הָדָא הוּא**

דְכִתִּיב וזהו מש"כ בפסוק **וּמִזֵּרְאֲכֶם וְחִתְּכֶם. וְעַלֵּיהּ אֲתָמַר** ועליו

אור הרשב"י

עוף השמים שהוא הדיבור מצד יסוד הרוח
וכן ישלוט בבהמה שהיא הנפש הבהמית
מצד יסוד העפר וכן ישלוט בכל הארץ שהוא
הגוף הנברא מהארץ (רמ"ק).

[טא] ולפי"ז כוונת הפסוק שהאדם שהוא
בצלמנו כדמותנו דהיינו שזוכה למדרגת שם
מ"ה הנקרא אדם אז הוא ישלוט בדרגת הים
שהוא המחשבה מצד יסוד המים וישלוט על

נאמר, **יִודַע צְדִיק נַפְשׁ בְּהַמָּתוֹ** דהיינו שהצדיק יודע להאיר את אור הקדושה אל נפשו הבהמית וכל כוחותיה וכולם משועבדים אל הקדושה בלבד (רמ"ק).

הצדיק זוכה להיות יחד עם השכינה

בְּתַר דְּאִיהוּ צְדִיק, לֹא יִהְיֶה לֵיהּ שְׂכַר מִצְוֹת ומאחר שהוא צדיק ואין חשש שהעוני יגרום לו שיתכחש לקונו לכן לא נותנים לו בעוה"ז שכר מצוות, **לֵית לֵיהּ אַנְרָא בְּעֵלְמָא דָא, וְלֹא מְזוּנָא לְבַעֲרִין דְּעָנִי חָשׁוּב בְּמַת** ולכן לא יהיה לו שכר ופרנסה בעולם הזה וגם לא יהיה לו מזון לנפש הבהמית שלו ומכיון שהוא נחשב כמת אין היצר הרע שולט עליו. **אִיהוּ עִם שְׂכִינְתָא בְּקִבְעוּ דִּילָהּ עֲפֹה עַל כָּלָא** ולכן הוא זוכה להיות יחד עם השכינה בקביעות שלה והיא שווה לצדיק יותר מכל ההנאות של כל הבלי העולם הזה.

בכח התפילות של עם ישראל השכינה מעלה מ"ן אל ז"א

(דברים ד) **כִּי יִי' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אוֹכֵלָה הוּא** הכוונה לשכינה שהיא האש האוכלת את כל מעשה המצוות של התחתונים (רמ"ק). **הֲאִי אֵשׁ, צְרִיךְ לֵיהּ תָּמִיד עֲפֹה, דְּלִית לֵיהּ כְּבִיָּה** ואת האש של השכינה ז"א צריך אותה תמיד עימו שאין לאש השכינה כביה עולמית, **דְּאִיהוּ אֹכִיל כָּל קַרְבָּנִין דְּעֻלּוֹתֵין, וּמְלִין דְּאוֹרֵייתָא** כי ע"י אש השכינה. ז"א אוכל ומקבל את כל הקרבנות שהם התפילות ודברי התורה ומעשה המצוות של התחתונים.

דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא אִיהוּ פְּרִנְסָה דִּילָהּ לפי שהשכינה היא הפרנסה

הלימוד היומי